सात्यिकिंप्रतिविधानंकतिमत्यन्वयः ॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९ ॥ २०॥ ३०॥ ३०॥ ३२॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ चकोरनेत्रोरक्तांतायतनयनः ततःप्रतिरुतंमन्येविधानंसात्यकिप्रति॥एवंनिश्चित्यमनसाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः॥ २६॥ यंतारमबबीद्राजाभीमंप्रतिनयस्वमां॥धर्मराजवचःश्रुत्वासार थिईयकोविदः॥ २७॥ रथंहेमपरिष्कारंभीमांतिकमुपानयत्॥ भीमसेनमनुज्ञाप्यप्राप्तकालमचितयत्॥ २८॥कर्मलंप्राविशद्राजाबहुतत्रसमादिशत्॥ स कर्मलसमाविष्टोभीममाहूयपार्थिवः॥ २९॥ अबवीद्दचनंराजन्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः॥ यःसदेवान्सगंधर्वान्दैत्यांश्चैकरथोजयत्॥ ३०॥ तस्यलक्ष्मनपत्र्या मिभीमसेनानुजस्यते॥ ततोब्रवीद्धर्मराजंभीमसेनस्तथागतं॥ ३१॥ नैवाद्राक्षंनचाश्रौषंतवकर्मलमीदृशं ॥पुरातिदुःखदीर्णानांभवान्गतिरभूद्धिनः॥ ॥ ३२॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजेंद्रशाधिकिंकरवाणिते॥ नत्यसाध्यमकार्यवाविद्यतेमममानद्॥ ३३॥ आज्ञापयकुरुश्रेष्ठमाचशोकेमनः छथाः॥ तमबवीदश्रुपू र्णः रूणासप्डवश्वसन्॥ ३४॥ भीमसेनमिद्वाक्यं प्रम्लानवद्नोतृषः॥ यथाशंखस्यनिर्घोषःपांचजन्यस्यश्रूयते॥ ३५॥ पूरितोवासुद्वेनसंरब्धेनयशस्वि ना॥नूनमघहतःशेतेतवभ्राताधनंजयः॥३६॥तस्मिन्विनिहतेनूनंयुध्यतेसौजनार्दनः॥यस्यसत्ववतोवीर्येखपुणीवंतिपांडवाः॥३०॥यंभयेष्वभिगद्धं तिसहस्राक्षमिवामराः॥ सशूरःसेंधवप्रेप्पुरन्वयाद्भारतींचमूं॥३८॥तस्यवैगमनंविद्योभीमनावर्तनंपुनः॥ स्थामोयुवागुडाकेशोदर्शनीयोमहारथः॥ ३९॥ व्यूढोरस्कोमहाबाहुर्मत्तिहरद्विक्रमः॥ चकोरनेत्रस्ताम्रास्योद्दिषतांभयवर्धनः॥ ४०॥ तदिदंममभद्रतेशोकस्थानमरिंदम ॥ अर्जुनार्थेमहाबाहोसात्वत स्यचकारणात् ॥ ४२ ॥ वर्धतेहविषेवाग्निरिध्यमानःपुनःपुनः॥ तस्यलक्ष्मनपन्थामितेनविदामिकर्मलं ॥ ४२ ॥ तंविद्धिपुरुषव्याघंसात्वतंचमहारथं ॥ स तंमहारथंपश्चादनुयातस्तवानुजं॥४३॥तमपश्चन्महाबाहुमहंविदामिकदमलं॥पार्थेतस्मिन्हतेचैवयुध्यतेनूनमग्रणीः॥४४॥ सहायोनास्यवैकश्चित्तेन विंदामिकरमलं ॥ तस्मिन्रुणोहतेनूनंयुध्यतेयुद्धकोविदः ॥ ४५ ॥ निहमेशुध्यतेभावस्तयोरेवपरंतप ॥ सतत्रगन्छकौतिययत्रयातोधनंजयः॥ ४६ ॥ सा त्यिकश्रमहावीर्यःकर्तव्यंयदिमन्यसे॥वचनंममधर्मज्ञाताज्येष्ठोभवामिते॥ ४७॥नतेर्जुनस्तथाज्ञेयोज्ञातव्यःसात्यकिर्यथा॥ चिकीर्षुर्मस्रियंपार्यसया तःसव्यसाचिनः॥४८॥

ताम्रास्योरक्तगोरमुखः ॥ ४० ॥ ४९ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥